

преточи у конкретна уставна решења новоизабрана Уставотворна скупштина која је израдила текст устава који је изнет на референдум ради усвајања 5. маја 1946. Овај уставни пројекат је предвиђао једнодомну Националну скупштину, председника републике и владу које бира Национална скупштина али није „прошао” на референдуму јер није одговарао француској традицији. На референдуму од октобра 1946. је прошао један умеренији уставни текст који је наставио с традицијом француске уставности Треће Републике тако да је нови Устав од 1946. имао сличности са претходним од 1875. али је настојао и да отклони неке његове слабости. Овим новим Уставом Четврте Републике од 1946. је очувана традиција парламентаризма и спречено њено деформисање уношењем елемената скупштинског система, како је првобитно замишљено. Устав се тако вратио на позиције парламентаризма какав је био по Уставу Треће Републике од 1875. мада је промењена улога другог дома парламента (Савета Републике) у односу на ону коју је други дом (Сенат) имао по Уставу Треће Републике од 1875. Други дом више није равноправан с првим – Националном скупштином пошто му је ослабљена уставна позиција тако да влада одговара само пред овим првим домом. И око положаја председника републике су вођене велике расправе, у чему се преламала актуелна национална и политичка ситуација Француске. У првобитном уставном пројекту је, под утицајем Де Гола, замишљено да председник буде јачи у односу на позицију коју је имао у време Треће Републике када је доминирао парламент. За разлику од председника са репрезентативним и церемонијалним функцијама, центрумашке политичке странке (и сам Де Гол) су желеле председника Републике по моделу америчког председничког система, али и као превентиву од могућих револуционарних удара демократских маса. Такав председнички модел власти тада није „прошао“ па је председник остао ограничени шеф државе који је одражавао политички компромис водећих снага земље. Поред других слабости уставног система, и такав положај шефа државе који није одговарао очекивањима многих Француза биће повод за касније уставне промене. У целини, овај први Устав је имао компромисни карактер јер није спровео жељене политичке тежње па је некако остао на пола пута ка постизању и парламентаризма и замишљене економске и социјалне демократије. Он је показао да политичке институције Француске одударају од сложене социјалне и економске структуре друштва, због чега се сам парламентаризам нашао у безизлазној ситуацији и под претњом војног удара. Излаз из тешке ситуације се видео у уставном преуређењу земље, отклањању парламентарне кризе и слабости постојећег режима али и у ослободу на легендарног генерала Де Гола у коме се видео спас